

denne lovgivning. Her er det måske bare mere udspecificeret. Hvad nyt er der i denne lov i forhold til det, Island havde i 1871? Næsten intet, næsten intet.

Hvad nyt er der i forhold til hjemmestyreløven? Ja, som hr. Kallsberg sagde: Nu kan Færøerne skændes om nogle praktiske ting, om, hvorvidt de skal overtage noget politi her eller noget familieret der. Men vi kommer jo ikke videre på det folkeretlige plan. Vi kommer ikke videre i vores udvikling i verden.

Så jeg synes stadig væk, det er udtryk for en meget genial inddæmningspolitik, som jeg gerne vil kvittere for. Jeg synes ikke, der er noget mærkeligt i, at man har den politik. Jeg synes bare, man skulle indrømme det åbent.

Så siger statsministeren, at man har fulgt hjemmestyrelovens regler til punkt og prikke. Det er jeg enig i, men hvis det her virkelig er en nyordning af historiske dimensioner, sådan som statsministeren siger, som virkelig ændrer noget, burde dette selvfølgelig også være genstand for oplysning og folkelig debat på Færøerne.

Jeg kan forsikre hele Folketinget om, at hvis det færøske folk blev spurgt om det her med det danske sprogs overhøjhed på Færøerne, at vi ikke kan være medlem af NAMCO, at vi ikke har nogen indflydelse på sikkerhedspolitikken, at Danmark kan drage os i krig, når det vil, at Danmark sætter lovgivning i kraft for Færøerne på f.eks. det udenrigspolitiske område, uden at Det Færøske Lagting er enig, ville der være hundrede procent modstand.

Med hensyn til det her med folkenes selvbestemmelsesret er jeg også sikker på, og det viser alle undersøgelser, at lavede vi en folkeretlig aftale mellem Færøerne og Danmark, som sagde, at vi nu laver et frit fællesskab, en free association, mellem to selvstændige parter, hvor vi laver nogle overgangsordninger for, hvordan tingene overgår til Færøerne, og der var enighed om det fra dansk og færøsk side, ville der garanteret også være mindst 90 pct. af det færøske folk, der ville sige ja. Selv de, der nu har vedtaget denne lovgivning, ville også være glade for, at man kom videre. Men argumentet på Færøerne har været, at man ikke kunne komme videre med den danske regering, at dér gik grænsen. Man kunne ikke komme videre på det folkeretlige område, man måtte acceptere det, der lå på bordet.

Så jeg vil gerne frabede mig, at man bruger folkenes selvbestemmelsesret som argument i denne sammenhæng. Det her er en forhandling, der er foregået mellem det færøske landsstyre og den danske regering, som jeg finder helt horribel på mange måder. Men at det har noget med folkenes selvbestemmelsesret at gøre, det vil jeg altså gerne frabede mig.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Anden behandling af lovforslag nr. L 170: Forslag til lov om visse personalemæssige spørgsmål i forbindelse med de færøske myndigheders overtagelse af sager og sagsområder. Af finansministeren (Thor Pedersen). (Fremsat 11/5 2005. Første behandling 18/5 2005. Betænkning 9/6 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Anden behandling af lovforslag nr. L 158: Forslag til lov om detailsalg fra butikker m.v.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 20/4 2005. Første behandling 10/5 2005. Betænkning 31/5 2005. Tilføjelse til betænkning 9/6 2005).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Formanden:

Det fremgår af tilføjelsen til betænkningen, at ændringsforslag nr. 1 i betænkningen er taget tilbage af forslagsstillerne, men optaget af hr. Frank Aaen (EL).

Forhandling

Frank Aaen (EL):

Lukkeloven drejer sig jo i høj grad om mulighederne for de små butikker, for butiksstrukturen i landområderne og for personalet, og der er ingen tvivl om, at det forslag til lukkelov, der er fremsat, i høj grad er til skade både for små butikker, for butikkerne i landområderne og for personalet.

Der var så et flertal i Erhvervsudvalget, som mente, at man dog skulle prøve at mindske skadevirkningen for små specialbutikker i butikcentre, fordi små specialbutikker i butikcentre i mange tilfælde er tvunget til at holde åbent lige så lang tid som hele butikscenteret. Det kan selvfølgelig for en lille specialbutik være meget omkostningsfyldt at skulle udvide åbningstiden væsentligt, f.eks. til at gælde flere søndage. Der var flertal i Erhvervsudvalget for en begrænsning af skadevirkningen for de små specialbutikker ved fra næste sommer at undtage dem fra at skulle følge udvidede åbningstider.

Så bliver regeringen bedt om teknisk bistand til udvalget for at kunne lave et ændringsforslag, der beskytter de små specialbutikker, og det tekniske bidrag kommer med en bemærkning om, at regeringen ikke kan støtte det. Det er også fint nok.

Det mærkværdige og det højest besynderlige, som vil medføre en klage til Folketingets formand, er, at regeringen i den tekniske bistand til udvalget samtidig skriver sin argumentation imod forslaget ind i bemærkningerne til ændringsforslaget. Det er ganske barokt, at man hjælper Folketinget med at lave et ændringsforslag, som argumenterer imod sig selv. Det er en særskilt situation.

Det andet, jeg vil sige, er, at den argumentation, man så bruger, nemlig at hvis man friholder de små specialbutikker i butikcentre fra at holde åbent lige så lang tid som centeret, så mener man, at det er en overtrædelse af grundlovens § 73, at det skulle være en ekspropriation af privat ejendomsret. Derfor pressede man et flertal i Erhvervsudvalget til at undlade at stemme for ændringsforslaget, og derfor er det blevet trukket, som vi lige har hørt formanden redegøre for.

Mig bekendt er der ikke forelagt Erhvervsudvalget nogen dokumentation for, at det her skulle være en overtrædelse af grundlovens § 73, som kunne udløse en erstatningspligt. Man kan i øvrigt sige og hvad så, hvis vi skulle betale nogle håndører til nogle centre for at beskytte nogle specialbutikker i centrene. Det var ikke noget problem for os.

Men det er slet ikke dokumenteret over for udvalget, at det er tilfældet, og derfor må vi have sagen tilbage i udvalget, så vi kan få belyst, hvorfor regeringen mener, at når der kommer en mulighed for udvidet åbningstid i et center, så skulle det være erstatningspådragende, at vi friholder nogle butikker for at følge den udvidede åbningstid. Det er helt ufatteligt.

Modsat er det åbenbart ikke erstatningspådragende, når vi med det her lovforslag, som regeringen ønsker gennemført, tvinger små butikker til at holde åbent i længere tid, end de havde forudsat, da de underskrev kontrakten med det pågældende center. Hvordan kan det være, at den nogenlunde samme situation, nemlig at man får ændret lidt på sine åbningstider, er erstatningspådragende efter regeringens opfattelse, men ikke efter vores, når det gælder centeret, altså de store, der har pengene, mens en påtvunget udvidelse af åbningstiden for små specialbutikker åbenbart ikke er erstatningspådragende?

Kl. 11.35

Det er det sædvanlige, at når de store kommer og råber lidt op, så følger regeringen det bare. Her kommer de med en efter min opfattelse helt utilstødelig trussel mod Folketinget om, at hvis vi vedtager noget sådant, så er det en over-